

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Co/29/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8313211182
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Fil'akovský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8313211182.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: Orange Slovensko, a.s., Metodova 8, Bratislava, IČO: 35 697 270, proti žalovanému: O. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom W.. C. XXX/XX, O., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Občianskeho združenia slovenských spotrebiteľov AZ, Petrovská 10, 909 01 Skalica, IČO: 42 264 154, právne zastúpeného JUDr. Jozefom Kempom, advokátom, Nám. Josipa Andriča 1, 900 25 Chorvátsky Grob, o zaplatenie 510,59 Eur s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Humenné, č.k. 6C 121/2013-55 zo 12.11.2013, takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zaviazal žalovaného uhradiť žalobcovi 230,59 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % z dlžnej sumy ročne od 25.11.2011 do zaplatenia a to v pravidelných mesačných splátkach vo výške 20 Eur mesačne, splatných vždy k 25. dňu v príslušnom kalendárnom mesiaci, počínajúc mesiacom december 2013 až do úplného zaplatenia, pod následkom straty výhody splátok. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol. Vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal.

Vychádzal zo zistenia, že žalobca podanou žalobou žiadal zaviazat' žalovaného na zaplatenie sumy 230,59 Eur za neuhradené poskytnuté služby a sumy 152 Eur a 128 Eur titulom náhrady škody, ako aj úroku z omeškania z uvedených súm a náhradu trov konania. Na základe uzatvorených zmlúv žalobca dodal žalovanému služby a s poukazom na čl. 6.2 písm. b/ Všeobecných podmienok, je tento povinný platiť cenu za poskytnuté služby. Súd nepodrobil súdnej kontrole cenu služieb, pretože cena bola jasne a zrozumiteľne dohodnutá a z úradnej moci ex offo súd nezistil ani iné okolnosti, ktoré by indikovali vadnosť právneho úkonu v časti ceny služieb. Preto súd žalobe v časti zaplatenia ceny za dodané služby 230,59 Eur vyhovel, pretože žalovaný ako dlžník má povinnosť z platného záväzku zaplatiť cenu služby (§ 494 Občianskeho zákonníka). Je nepochybné, že žalovaný sa dostal do omeškania so zaplatením svojho záväzku vo výške 230,59 Eur, a preto žalobca má nárok aj na úrok z omeškania z tejto sumy.

Po vykonanom dokazovaní však súd žalobu zamietol v časti o zaplatenie náhrady škody vo výške 152 Eur a 128 Eur, t.j. rovnajúcej sa rozdielu medzi predajnou cenou odpredaného mobilného telefónu a jeho akciovou cenou.

V predmetnom konaní žalobca písomné ukončenie písomne uzavretej zmluvy o pripojení nepreukázal a ani zo strany žalovaného súd nemal preukázané, že by takúto listinu od žalobcu obdržal. Treba teda uzavrieť, že platné ukončenie zmluvy so žalovaným preukázané nebolo, a teda žalovaný svoj

záväzok zotrvania v zmluvnom vzťahu 24 mesiacov splnil (na tom nič nemení, že vo faktúre je účtovaný poplatok za odpojenie, pretože odpojenie nie je uvedené medzi spôsobmi zániku zmluvy), čím nie je daný predpoklad vzniku škody - protiprávny úkon.

Podľa žalobcu mu škoda vznikla ako rozdiel medzi trhovou cenou mobilného telefónu a jeho akciovou cenou. Aj keby bol splnený zo strany žalovaného predpoklad protiprávneho úkonu, k uvedenej škode (napriek deklarácii uvedenej v bode 3.7 Dodatku) by nedošlo. Podľa názoru súdu nemožno za škodu považovať to, že v rámci ofenzívnej obchodnej politiky žalobcu, tento predáva mobilný telefón za nižšiu ako skutočnú cenu. Účel sledovaný žalobcom podanou žalobou bolo možné dosiahnuť iným spôsobom (napr. podmienením právneho úkonu). Rozdiel medzi skutočnou a akciovou cenou mobilného telefónu tak nie je následkom (tvrdeného, ale nepreukázaného) protiprávneho úkonu žalovaného, ale výsledkom zmluvného konsenzu medzi žalobcom a žalovaným. Tento zmluvný konsenzus nemôže byť zo strany žalobcu reparovaný prehodnotením jeho rozhodnutia, ak sa nesplnia jeho očakávania, ktoré do zmluvného vzťahu so žalovaným vkladal. K protiprávnemu zmenšeniu majetku žalobcu tak nedošlo, pretože tento za tento mobilný telefón obdržal dojednanú kúpnu cenu.

S vyššie uvedeným záverom je spojené zároveň aj nesplnenie ďalšieho predpokladu pre vznik škody (kauzálny nexus), pretože aj v prípade preukázania zavineného nezotrvania žalovaného v zmluvnom záväzku po určitú dobu, dôvodom tvrdeného zmenšenia majetku žalobcu (ako uplatnenej škody) by nebol tento protiprávny úkon, ale kúpna zmluva so žalovaným s obdržaním dojednanej kúpnej ceny.

Na základe uvedeného súd žalobu zamietol v časti o zaplatenie náhrady škody vo výške 280 Eur a to aj spolu s úrokom z omeškania.

Výrok o trovách konania sa oprel súd o ustanovenie §142 ods. 2 O.s.p.. V danom prípade mal žalobca v konaní úspech len čiastočný, pretože súd žalobe vyhovel len v časti o zaplatenie 230,59 Eur (45,16 %), čo je neúspechom žalovaného. V časti o zaplatenie 280 Eur (54,84 %) však súd žalobu zamietol, čo je úspechom žalovaného. Z uvedeného vyplýva, že tak úspech i neúspech žalobcu, ako i žalovaného bol porovnateľne rovnaký, preto súd žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal. Z rovnakého dôvodu súd nepriznal náhradu trov konania ani vedľajšiemu účastníkovi, vystupujúcemu na strane žalovaného.

Proti rozsudku, a to len proti výroku, ktorým nebola priznaná náhrada trov konania vedľajšiemu účastníkovi, podal v zákonnej lehote odvolanie vedľajší účastník. Mal za to, že jeho vstup do konania bol rozhodujúcou skutočnosťou pre pomerný úspech žalovaného v predmetnom konaní, ktorá viedla súd k zamietnutiu nároku žalobcu z titulu náhrady škody vo výške 280 Eur a k priznaniu len časti žalovanej sumy vo výške 230,59 Eur. Vedľajšiemu účastníkovi vznikli vstupom do predmetného konania účelne vynaložené trovy právneho zastúpenia. Z uvedených dôvodov navrhol napadnutý výrok zmeniť a priznať mu náhradu trov konania s poukazom na jeho úspech v 54,84 %..

Odvolací súd preskúmal rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 214 O.s.p. a zistil, že odvolanie vedľajšieho účastníka je opodstatnené.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 137 O.s.p. trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Nesprávnym právnym posúdením veci sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil.

Rozhodnutie súdu prvého stupňa je založené na posúdení pomerného úspechu navrhovateľa a odporcu (§ 142 ods. 2 O.s.p.), ktorý je následne premietnutý aj do pomerného úspechu vedľajšieho účastníka.

Z obsahu spisu je zrejmé, že vedľajší účastník vo svojom vyjadrení zo dňa 11.11.2013 uviedol, že do konania vstúpil na podporu spotrebiteľa. Poukázal na to, že nárok žalobcu vo výške 230,59 Eur (cena za neuhradené služby) nerozporuje, avšak žaloba je nedôvodná v časti zaplatenia náhrady škody vo výške 280 Eur (152 Eur + 128 Eur). Navrhol žalobu v časti, v ktorej žalobca zmenil nárok zo zmluvnej pokuty na nárok na zaplatenie náhrady škody spolu vo výške 280 Eur, zamietnuť. Súčasne si uplatnil náhradu trov konania.

Procesná aktivita vedľajšieho účastníka evidentne súvisí s ochranou spotrebiteľa, ktorej sa priznáva význam pri zvyšovaní kvality života spotrebiteľov (porov. rozsudok súdneho dvora Mostaza Claro C-168/05, bod 37, cit.: Okrem toho, smernica, ktorá smeruje k posilneniu ochrany spotrebiteľa, predstavuje podľa článku 3 ods. 1 písm. t) ES opatrenie nevyhnutné na splnenie poslania zvereného Spoločenstvu a, najmä, na zvýšenie životnej úrovne a kvality života v celom Spoločenstve (pozri analogicky v súvislosti s článkom 81 ES rozsudok Eco Swiss, už citovaný, bod 36).

Takýmto prostriedkom ochrany môže byť aj inštitút náhrady trov konania, v rámci ktorého nemožno poprieť aj jeho sankčnú povahu (pre porovnanie uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 14. 9. 2011 sp. zn. 7 MCdo 4/2010, cit. „Vo všeobecnosti platí, že náhradu nákladov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania...., tiež uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 16.6.2011 sp. zn. II. ÚS 281/2011). Ide síce o problém zavinenia konania, ale niet dôvodu popierať tento sankčný aspekt aj pri viac-menej svojoľnom podávaní návrhov na priznanie nedovoleného plnenia.

Navrhovateľom sa domáhal zaplatenia istiny vo výške 230,59 Eur titulom neuhradených faktúr za poskytnuté služby a zaplatenia sumy vo výške 152 Eur a 128 Eur titulom náhrady škody. K uvedenému mal preto súd prvého stupňa pristúpiť tak, že uplatnené nároky sú samostatne žalovateľnými nárokmi (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 M Cdo 11/2011 zo dňa 11.10.2012). Odvolacie námietky vedľajšieho účastníka sú preto opodstatnené.

Súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a tým sa zisťovania výšky trov ani nedotkol. Odvolací súd v zmysle § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. uznesenie v napadnutom výroku o trovách konania zrušil a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Úlohou súdu prvého stupňa bude v intenciách rozhodnutia odvolacieho súdu opätovne rozhodnúť o trovách konania vedľajšieho účastníka.

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolanie nie je prípustné.